

Párisban tüntetés közben összeütköztek a fascisták és a kommunisták.

(Budapesti tudósítónk telefonjelentése.) Párisból jelentik: A tegnapi választás után a fascista párt tüntető felvonulást akart rendezni a köztársasági elnök palotája elé. Utközben találkozott ugyanakkor egy tüntető kommunista menettel, amelyből összeütközés támadt. A közbelépő rendőrök felszólítására a kommunisták

szíjjel szeltek, a fascisták azonban ellentálltak, úgy hogy csak a rendőrség erőltetett közbelépése tudta megakadályozni a felvonulást. Az összetűzés során az egyik rendőr egy fascista diákot gummibotjával úgy fejbe vágott, hogy agyvérzést kapott és a kórházban meghalt.

Értekezlet volt a pénzügyminiszternél a magánalkalmazottak nyugdíjvalorizációjáról.

Budapest, március 29. Bud János pénzügyminiszter hétfő délelőttre értekezletre hívta egybe a magánalkalmazottak érdekképviselőit, valamint a nemzetgyűlés pártjait, a magánalkalmazottak nyugdíjvalorizációjáról szóló törvényjavaslat tárgyalására.

Az értekezleten az elnöklő pénzügyminiszter bejelentette, hogy a törvényjavaslat letárgyalása és végrehajtása nemcsak szociális, hanem országos érdek is. A törvényjavaslatban lefele

tett elvi álláspontjából nincs módjában engednie, azonban, mint eddig is, úgy természetesen a jövőben a legnagyobb megéréssel kezeli a kérdés körül jelentkező szociális szempontokat.

Az érdekeltségek részéről hosszas vita indult meg, melynek eredményeként főkére a miniszter az érdekeltségek képviselőit, hogy foglalják írásba kívánalmaikat, majd annak alapján husvét után újabb értekezleten beszéljék meg a kérdés megoldásának lehetőségeit.

Győzött az iparosok liberális listája.

Egyetlen jobboldali jelölt sem került be a kamarába.

A kamara ipari osztályának csütörtöki választási eredménye vasárnap folytatódott és a liberális lista teljes győzelmével végződött. Ebből az eredményből igen értékes tanulságok vonhatók le. Ahhoz azonban, hogy ezt megtehesd, összegeznünk kell röviden az előzményeket. Ismeretes, hogy az első lista a kamara ipari osztályában is paktumos lista volt, amely az illetékes ipari képviselők, az Ipartestület, a Munkaadók Szövetsége és a Gyáriparosok szegedi fiókja vezetésének közreműködésével jött létre. Ez a lista minden bizonnyal megkapta volna a szavazatok aránytalanul nagy többségét, ha egyes jobboldali elemek föl nem borították volna a paktumot és nem léptek volna föl tulzattal, tehát teljesíthetetlen követelésekkel. Ez a föllépés kényszerítette a liberális tábor, hogy szintén külön szervezkedjék és nem a paktumos, hanem a jobboldali listával szemben önálló listát állítson össze. Annak, hogy a liberális lista kapott a választáson aránytalanul nagy többséget, sok egyéb mellett az a legkiemelkedőbb oka van, hogy ez a lista annak ellenére, hogy liberális, tehát bizonyos mértékig pártlista volt, nem kalandozott el szélsőségekbe, hanem egyetlen ember kivételével fölvevte a névsorba mindazokat, akik ugyan más politikai pártokhoz tartoznak, de pozíciójuknál és muljuknál fogva rászolgáltak arra, hogy ki ne hagyassanak a kamarai beltagok sorából. Elsősorban ezzel az okos mérséklettel érte el a liberális tábor, hogy listája az iparosok táborában a legszélesebb körű rokonszenvvel találkozott és hogy el is nyerte az aránytalanul nagy többséget.

A másik ok, amely győzelemhez segítette a liberális listát, kétségtelenül az az erőteljes hajszája volt, amelyet Wimmer Fülöp ellen indítottak. Az emberek nem minden fronton hajlandók magukat befolyásolni hagyni a gyűlölködő politikától. Nem lehetett velük tehát elfogadtatni azt az álláspontot, hogy Wimmernek ki kell maradnia a kamarai beltagok sorából csak azért, mert liberális. Annak a Wimmernek, aki mint iparos töltötte el egész életét, aki ebben a minőségében a régi nagy és virágzó Magyarországon is azon kevesek közé tartozott, akik ipari téren a legkiválóbbat produkálták, akinek az ipari közéletben való tevékenykedése kiemelkedően és mintaszerűen volt szakértelemmel teljes és termékeny. Sajnos, bizonyos fokig még mindig azokat az időkkel éljük, amikor megfontolhatatlan olyan dolgok, amelyeket csak némileg normális viszonyok között elképzelni is képtelenség. Ezek közé tartozott annak az elgondolása is, hogy épp Wimmer Fülöp hagyassék ki épp a kamarai beltagok sorából. Érthető és bizony megnyugtató is, hogy a szavazók legnagyobb többsége nem volt kapható az ilyen akcióhoz és mellőzte azt a listát, amely jelöltjeinek sorából kihagyta Wimmer Fülöp nevét.

Érdekessé és örvendetes jelenség még, hogy nagy többséggel került be dr. Biedl Samu, a szegedi közéletnek ez a törhetetlen és tiszta liberális muszter, higgadt és megfontolt gondolkodású, nagyrahatott vezérembere. A paktumos

lista elkészítésénél elkövetik azt a megbocsátathatatlant hibát, hogy kihagyják Biedl a jelöltek névsorából. A liberális lista természetesen sietett pótolni ezt a távolgót őr és a szavazatok aránya is mutatja, hogy az iparos közvélemény megnyilatkozása szerint is mérhetetlen szolgálatot tettek a liberálisok, amikor alkalmatadtak Biedl nevének a jelöltek névsorába való iktatásával arra, hogy ez az igen igen érdemes és a legkiválóbbak közül való szegedi iparos ott legyen a kamara ügyeinek intézésénél.

Azok, akik csak a jobboldali listán szerepeltek, egytől-egyig aránytalanul kevés szavazatot kaptak és így természetesen kibuktak. Kibukott a többi között Czigler Arnold, a Baross Szövetség elnöke, ami eléggé fényes bizonyítéka annak, hogy az iparosok széles rétegében nincs gyökere a szélső jobboldali politikának. A kibukottak között van azonban Back Bernát is, a szegedi gazdasági életnek ez a minden tekintetben kivételes értékű reprezentánsa, ami tagadhatatlanul az egyetlen sajnálatos eredménye annak a választási harcnak, amelyet a szélső jobboldal provokált. Az, hogy Back nem kamarai beltag, épp olyan abszurdum, mint amilyen abszurdum lett volna az, ha Wimmer nem került volna be nagy többséggel. Mi harcos katonái vagyunk a liberálisnak és ezen a fronton, sajnos, még ma is szakadék választ el bennünket Back Bernáttól. De az ellenfél embereinek megítélésénél sem vezetett bennünket soha elfogultság és így a legmélyebb sajnálattal vettük tudomásul ezt az eredményt, mert meggyőződésünk, hogy Back nobilis egyénisége, finom intelligenciája, sokirányú nagy képzelőereje és tapasztalata föltétlenül hasznára lett volna a kamara beléletének.

A krónika teljességéhez tartozik még, hogy a paprikakikészítők is a liberális listára szavaztak, hogy a szociáldemokraták tiszteletreméltó közéleti éreltséggel és önzetlenséggel támogatják a liberális listát és hogy az új beltagok sorában van egy szociáldemokrata kisiparos is, az érdemes és agilis Maresdn Milán.

Szavazás reggeltől estig.

A csütörtöki este félbeszakított szavazást vasárnap reggel folytatták a városházán két szavazatszedő bizottság előtt. A hangulat most is igen izgatott volt, de korántsem lehetett olyan érdekfődzettség, mint a választás első napján. A reggeli órákban csapatostul jöttek a választók a bizottságok elé és nem egyszer egy negyed óráig is várakozniuk kellett a választóknak a folyosói ajtóknál, míg a bizottságok elé juthattak. Azt azonban kétségtelenül meg lehet állapítani, hogy a szavazás lényegesen gyorsabban folyt vasárnap, mint az első napon. Abban az esetben, ha mindjárt két bizottságot alakítottak volna, a szavazást csütörtökön minden tumultus nélkül kényelmesen be lehetett volna fejezni.

Az egyik bizottságnál dr. Róth Dezső aljegyző, a másikonál dr. Gombos József aljegyző elnökölt és mind a két párt bizalmi emberei végig és rendületlenül kitartottak. Mind a két bizottság előtt körülbelül egyforma tempóban jelentkeztek a szavazók és minél több szavazatot adtak le, annál nagyobb mértékben bontakozott ki a liberális

lista megsemmisítő fölénye és győzelme.

A liberális párt irodájában egyre lelkesebb a hangulat, a déli órákban a legpesszimistább számítás szerint mintegy négyszázötven főnyi többséget tudnak, ez a számítás azonban igen pesszimistának bizonyult, mert a szavazatok összeszámolásánál kiderült, hogy a többség nem négyszáz, hanem öt és hatszáz között van. A listából azonban ekkor még kiderült, hogy a liberális iparosok jó része még nem szavazott le és így a többség még sokkal nagyobb lesz a délutáni órákban.

A kurzusembereknél a Baross Szövetség kocsmái pártirodájában ezzel szemben egyre jobban süllyed a reggeli emelkedett hangulat, új és új vészt hozó hírnökök jelentették, hogy a liberálisok percekint törnek előre és arról szó sem lehet, hogy a csütörtöki háromszáz főnyi többséget be lehetne hozni. Csüggedt fejek látszottak ki a sörös kancsók közül és nagyon elkeseredett pillantások. Hangoztatták ekkor már, hogy az egész választási hadjáratot elhibázták kiáltozásaikkal és féktelenségeikkel. Jobb lett volna, hangoztatták, megmaradni a hivatalos paktumos lista mellett, úgy legalább négy-ötven bekerülhettek volna közülük. A hírnökök pedig egyre jöttek, a kocsmban a csönd egyre nagyobb lesz...

Kitűzik a zárórát.

Déli félegy órákor egyszerre megcsappant a szavazók száma. A bizottságok tagjai végre lélekzehez jutottak. Ekkor már arra is idő került, hogy mérlegeljék az eshetőségeket. A kurzisták bizalmi emberei lecsüggesztett fővel egyeztek bele, hogy a liberális győzelem el fogja érni a négyszázat. A folyosó pedig ekkorra már teljesen kitűrt. Egy óra előtt már már fehérholió számba ment egy-egy szavazó. A rendőrök pihenni kezdtek az ajtó előtt. Pontosan egy órákor után Szendrői János tancsok két órára kitűzte a zárórát, mivel már szinte egyáltalán nem jöttek szavazók. A kurzisták irodájában már ezt is fásultán vették tudomásul, már meg sem mozdultak, hogy legalább az utolsó órában törjenek valamit előre.

Az utolsó órában azután két-három perckint jött egy-egy szavazó. Jellemző nagyon, hogy az utolsó percekben mintegy tizenötven adták le szavazataikat. Tizenötven kék listát tettek az urnába, a tizenötödik, az utolsó szavazó fekete listát adott át. Meg is szólalt valaki:

— A győzelmi lista...

Számolják a szavazatokat.

Két óra után néhány perccel lezárták a kapukat, a termekben pedig hozzákezdtek a szavazatok összeszámolásához. Most kis izgalom vett erőt mind a két teremben. Először a baloldali tanács-teremben készült el a listák vázlatos összeszámolásával. Félháromkor Vértess Miksa megállapította, hogy javítatlan kék liberális listát 220-at adtak le 371 szavazat közül. Az arcok fölragyogtak:

— Abszolút többség!

Ehhez azonban még nem adták hozzá a kijavított és a másnyomású liberális listákat, így azután a többség óriási méreteket öltött már az egyik teremben is.

Nemsokára elkészültek a másik teremben is a durva számlálással. Bokor Adolf számolása után itt is fölhangzott:

— Abszolút többség!

Ebben a teremben 386 szavazat közül 197 szavazatot kapott tisztán a kék lista.

Ezután lankadatlan erővel hozzákezdtek a szavazatok pontos összeszámolásához. Szinte bámulatos energiával és kitartással számlálták a szavazatokat és amint tisztult a pontos eredmény, a kurzusemberek egyre másra tüntek el a teremből.

Körülbelül félöt óra volt, amikor a tanács-teremben elkészültek a jegyzőkönyvekkel és ekkor hozzáfogtak a csütörtöki urna fölbontásához, amelyet addig a rendőrség őrzött lepecsételve. Ez az urna adott legtöbb munkát, hiszen ebben több mint nyolcszáz szavazat volt. És nemsokára kiderült, hogy ebben az urnában 849 szavazat közül 601 szavazatot kapott a liberális lista, tehát a Délmagyarország pontosan jelentette két nap előtt, hogy csütörtöki több mint 300 többséggel vezet a kék lista.

Volt néhány derűs epizód is a lelkes szavazat összeszámolásánál. Volt olyan kurzuslista is, amelyből kihúztak egy-egy kurzusvezért és helyébe Wimmer Fülöpöt írták. Ezzel szemben általános föltűnést keltett, hogy egy listán mindössze három nevet hagytak bent, a többi mind kihúzták: Wimmer Fülöpöt, Körmeny Mátyást és Pongrácz Albertet. Beszélték azután arról is, hogy egyetlen ember volt, akiről nem tudni, hogy milyen listával szavazott: ez az ember Pálffy Dániel. Ugy összehajtották a listáját, hogy senki sem látta.

A listák kitergetésénél azután kiűnt, hogy volt néhány egészen felelőtlen lista is. Például volt egy kékszíni lista, amely Juhász bérkocsissal kezdődött és mindenki benne volt a liberális listából,